

Minor in het buitenland

Een kwart van de derdejaars studenten Geneeskunde die in november hun minor hebben afgerond, is daarvoor naar het buitenland gegaan. Ze waren verdeeld over zestien verschillende landen.

"In 2008 is de derdejaars minor een verplicht onderdeel van de bachelorstudie geworden; tien weken een samenhangend vakkenpakket doorlopen naar eigen keuze dat buiten de opleiding omgaat", vertelt Jan Nouwen, coördinator Minor Global Health. Hij vindt het een

goede ontwikkeling dat steeds meer studenten naar het buitenland gaan voor dit onderdeel. "Studenten leren veel tijdens zo'n periode in het buitenland, zowel op het professionele als persoonlijke vlak. We hebben, in het kader van de internationalisering, in koers18 als doel gesteld dat tachtig procent van de Geneeskundestudenten buitenlandervaring opdoet tijdens de studie." Dit jaar heeft 25 procent van de studenten al in hun derde jaar voor een buitenland minor gekozen, dus dat gaat

de goede kant op. In 2010 gingen 33 studenten van de eerste lichting buitenland minors naar drie verschillende landen; Malawi, Zambia en Suriname. Nu, vijf jaar later, zijn voor de twee minors *Global Health* en *Biomedical Research in Practice* honderd studenten in zestien verschillende landen geweest; van Brazilië, Canada en Japan tot Zambia, India en China. Nouwen: "Studenten ervaren zo al vroeg in de opleiding dat het er niet overal aan toe gaat als in Nederland. Op gebied van hygiëne bijvoorbeeld, vallen

TEKST: VIVIENNE SCHIKS BEELD: LEVIEN WILLEMSE

ze vaak van de ene verbazing in de andere in het buitenland." Maar ook het leren werken in verschillende culturen is heel waardevol, vindt Nouwen. "Ook al wil je zelf na het

afstuderen nooit in het buitenland gaan werken, in Rotterdam leven meer dan honderdzeventig verschillende nationaliteiten waarmee je ook moet kunnen omgaan."

English!

Read the translated article - Five students about their experiences during their minor in countries like Zambia, India, Vietnam and Brazil - on the homepage of the English language intranet.

'In Zambia is alles anders'

Liselotte Tas (20) was in Zambia voor de minor Global Health

"Alles in Zambia is zo anders dan in Nederland. Ik werkte daar in een heel eenvoudig dorpsziekenhuis waar vaak niet eens genoeg zuurstof op voorraad was. De zuurstof werd daar maar eens in de zoveel tijd geleverd dus als het op was, was het wachten op de volgende levering. Een goede diagnose stellen is daar ook lastig omdat de be-

nodigde apparatuur ontbreekt. Er zijn veel patiënten met infecties. Doordat er niet kan worden onderzocht welke bacteriële verwekker de infectie heeft veroorzaakt, schrijven de artsen een zo'n breed mogelijk antibioticum voor. Wat me opviel is hoe creatief de mensen daar zijn. Bij een huidtransplantatie bij een patiënt met ernstige brandwonden, had de arts thuis een speciaal plankje gemaakt waarop hij

de huid kon strak leggen en reepjes kon afsnijden. Een rolstoel daar was een plastic tuinstoel waar wielen onder waren gezet. Dat kun je in Nederland niet voorstellen. Wat ik ook opvallend vond is dat de mensen zo vrolijk en vriendelijk zijn, ondanks de armoede. Ze maken een praatje met je op straat en zijn met heel weinig tevreden."

Stefan Buck (22) is naar India geweest voor de minor Biomedical Research in Practice (BRIP)

"Wij hebben meegelopen in een onderzoekslab voor de behandeling van het dengue virus en het Japans Encephalitis virus. Zulke infecties komen in Nederland niet voor, in India liggen de ziekenhuizen er vol mee. We hebben verschillende cellijnen laten

groeien, geïnfecteerd met een virus en vervolgens gekeken wat het virus met de cellen doet. Heel zinvol, zo'n maand lang meedraaien op een lab. We hebben vakmatig veel geleerd, maar ook over de cultuur. Ik vond het best schokkend om erachter te komen dat in India nog steeds veel vrouwen niets in te brengen hebben over met wie ze trouwen. Een van mijn labcolle-

ga's vertelde dat zijn zus ging trouwen met iemand die door haar familie was uitgezocht. Zijn familie komt uit de hogere middenklasse, maar hij vond het heel normaal. Dat kunnen wij ons in onze cultuur niet voorstellen. In het lab maakten we lange dagen, maar in de weekenden hebben we heel veel mooie plekken bezocht. Wat mij betreft de perfecte combi voor zo'n reis."

'Heel zinvol, zo'n maand meedraaien'

'Het niveau van de artsen in Vietnam is hoog'

Rana Orhan (20) was in Vietnam voor de minor Global Health

"Het was een fantastische ervaring. Het niveau van de artsen in Vietnam is hoog, vergelijkbaar met Nederland. Ik heb diverse ziekenhuizen gezien waaronder een groot ziekenhuis voor tropische ziekten. Dat was voor mij heel interessant, want ik ben zeer geïnteresseerd in interne geneeskunde.

We mochten zelf lichamelijke onderzoeken bij patiënten doen omdat ze in Vietnam daar al in het tweede studiejaar mee beginnen. In Nederland mag dat pas tijdens de coschappen. Dat was heel waardevol, door lichamelijk onderzoek leer je de symptomen herkennen. Iedere dag hadden we een andere ziekte als thema, heel leerzaam. De laatste twee weken van mijn verblijf heb ik in een klein ziekenhuis

in een buitenwijk gewerkt. Daar was het een stuk drukker, er werden zelfs patiënten op de gang gelegd wegens gebrek aan ruimte. Ik heb heel veel 'bed side teaching' gehad tijdens mijn verblijf. De Vietnamezen zijn heel gastvrij, geven veel uitleg en zijn heel vriendelijk. Al met al was het een geweldige ervaring, ik zou het iedereen aanraden."

Daan van Dorst (20) is in India geweest voor de minor Biomedical Research in Practice (BRIP)

"Ik heb gewerkt in het tuberculose lab van het Translational Health Science and Technology Institute (THSTI) net buiten Delhi. Tuberculose is in India nog een groot probleem. Het is goed te behandelen, maar de ziekteverwekkende bacteriën blijven latent aanwezig. Zodra het immuunsysteem

verzwakt, steekt de ziekte weer de kop op. Het lab waar ik werkte, probeert de stofwisselingsprocessen te identificeren die hiermee te maken hebben, zodat er nieuwe geneesmiddelen kunnen worden ontwikkeld tegen deze latente bacteriën. Mogelijke aanknopingspunten daarbij zijn de genen waarnaar ik onderzoek heb gedaan; het *ddlA* gen en *obg* gen. Het is echt basaal onderzoek dat zich in een beginstadium

bevindt. Dat maakt het wel heel anders dan het onderzoek waar we als geneeskundestudenten normaal gesproken mee te maken krijgen. Dit lab had nog nooit met buitenlandse studenten gewerkt en we waren met z'n drieën de enige geneeskundestudenten tussen allemaal onderzoekers. Dat was een geweldige ervaring en een absolute aanrader voor mensen die twijfelen of ze onderzoek willen gaan doen."

'Heel anders dan het onderzoek waar we normaal gesproken mee te maken krijgen'

'Ik mocht overal meekijken en meehelpen'

Kendis Esuon (22) was in Brazilië voor de minor Global Health

"Ik vond het een heel bijzondere ervaring. Ik begon in een groot umc in de provincie. Ik mocht overal meekijken en meehelpen met lichamelijke onderzoeken. De laatste twee weken heb ik in een soort grote huisartsenpraktijk in een *favela* gewerkt. Beiden locaties waren heel leerzaam. Een van de art-

sen met wie ik heb meegelopen, heeft een onvergetelijke indruk gemaakt. Hij behandelde een man van veertig die als kind blind en doof geworden was. De man was een roker en drinker en was met hiv geïnfecteerd. Hij had een grote tumor in zijn mond die in de kaak was gegroeid. De patiënt was zichtbaar gespannen, hij kon niets horen en zien en zat nerveus af te wacht-

ten wat er ging gebeuren. De arts pakte z'n hand en communiceerde met hem door met zijn vinger letters in de man's handpalm te schrijven. Je zag de man onmiddellijk rustig worden. Dat was een moment dat ik nooit zal vergeten. Hopelijk zal ik zelf ook zo creatief zijn als een dergelijke bijzondere situatie zich voordoet."